

Adem Kunt

- şiirler -

Yayın Tarihi:

8.8.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Alem-i Hicran

Şu alemde neler oluyor be!
İnsan düşününce,
düşünemiyor bile...
Bir gün önce ak gördüğün,
sonrası kara oluyorsa,
hiç ağlamaz dediğin gözler,
bir gün geliyor,
yaş doluyorsa...

Şu alemde neler oluyor be!
İnsan düşününce,
düşünemiyor bile...
Her gün gittiğin,
düzgün, patika yol,
bir dahakine yokuş oluyorsa...
Her gülüşte yanaklarında,gonca açan gül,
artık gülerken soluyorsa...
Hiç ayrılmam deyip kenetlenen kollar,
tek tek yanlara düşüyorsa,
kar altında yürürken sıcacık eller,
soba karşısında üşüyorsa...
Bir ayağı çukura gidip,
insan düşünce,
bir elinden tutup olmuyorsa kaldıran,
insanlar yanıyorken hiç yoksa aldıran...
Şu alemde neler oluyor be!
İnsan düşününce,
düşünemiyor bile...

Adem KUNT

Adem Kunt

Aşk

Aşk nedir?
Hava mı,
su mu?
Yoksa,
bir kelebek...
Ağlayıp kaybolan,
gri bir bulut mu?
Kırda açan bir çiçek,
kopar yapraklarını tek tek,
seviyor, sevmiyor mu?
Aşk vermektir her şeyi,
karşılıksız, bedensiz...
Odalara sığmaz o,
cihanı aşar...
Sol yanımızda,
küçük bir,
kutuda yaşar...

Adem Kunt

Bulut

Ađlıyorsunuz kaç gündür,
derdiniz ne kara bulutlar? ..
Sizi de ayıran mı var yarınızdan,
söyleyin kollarınızda,
kelepçe mi var?
Dört duvar içinde yalnız mısınız?
Yanaklarınızdan yuvarlanan,
damlalar niye? ..
Siz hiç ağladınız mı,
durup dururken,
yokken hiçbir nedeni,
doldu mu gözleriniz? ..
Boğazınızda bir şeyler düğümleñip,
zorlandınız mı hiç,
yutkunurken?
Hayata iki damlanın ardından,
hiç bakabildiniz mi?
Yuvarlanmadan damlalar,
yanaklarınızdan,
kuruttunuz mu gözlerinizde...
Ya da onları içinize,
akıtıabildiniz mi?

Adem Kunt

Çıkmaz Sokak

Geceler,
bende geceler...
Beyaz sayfanın üstünde,
bilinmez heceler...
Sen duvarda bir hayalsin,
gölgen mum ışığında geceler...
Beynimde bin bir fikir,
bir garip bilmeceler...
Ruhum içime sığmıyor,
acaba darda mıyım?
Kaf dağının ayazında,
yoksa kül eden,
narda mıyım?

Adem Kunt

Çiğ Tanem

Yediveren baharı konuyor pencereme,
kuşlar söylüyor şarkımızı her sabah,
uyandırıyor beni...
Ne zaman yağmur yağsa,
her damla sen oluyorsun...
Ama düşüp yere hep,
kayboluyorsun...
Bir sabah olsa,
seni arıyorum yanımda,
yoksun...
Perdemi aralayıp,
açıyorum penceremi,
baharı müjdeleyen yaprakların üzerinde,
bana gülümsüyorsun...
Çiğ olmuşsun yapraklarda...
Güneşle buhar olup sonra,
kayboluyorsun...
Bu aşkın en zalim yanıdır yalnızlığım...
Ama aşk değil bu,
aşık değilim ki ben,
seni hiç sevmedim ki...
Sen de beni,
öyle değil mi, çiğ tanesi? ..
Ama nereye baksam sen...
Sen ve sensizlik...
Bir varsın, bir yokluk...
Allah'ım bu çılgınlık...
Bu kaçınıcı bahardır sensiz,
akasyaların bu kaçınıcı açışı? ..
Kaç yağmur damlası düştü buralara sensiz,
kaç çiğ tanesi? ...
Kaç yıldız kaydı biliyor musun,
kaç dilek tuttum? ...
Birinin yıldızı kayıyor,
göçüyor dünyadan,
ben dileği, yani seni tutuyorum...
Yıldızlar çok,
bitmez ki kaya kaya...
Okyanuslarda bilir misin,
kaç damla yağmur var,
kaç çiğ tanesi? ...
Ben seni öyle sevdim ki,
bilirim sen de beni,
yıldızlar kadar çok,
derin okyanuslar gibi...

Adem Kunt

Dilek

Kaşlarını gerdin,kirpikler çıktı yaydan,
Dudakların nar gibi,yüzün aydınlık aydan...

Gözlerin kömür sanki,yaktı bakışın beni,
Seninle samanlık bana,evladır saraydan...

Omuzlarına dökülmüş,saçların bukle bukle,
Bir teli yeter bana,dileğim tek bu Hayy'dan...

Yanakların al al,sanki diyor beni al,
Dudaklarından dökülen bal,çıkardı beni raydan...

Tenin öyle beyaz ki,süt gibi tertemiz,
Sütü bir yana bırak,isterim kaymağından...

Adem Kunt

Düş

Sen bir hasret değil,yaşanan düştün,
Bu gece aklıma yine sen düştün...
Bir tatlı hayaldi ki,yaşadım seni,
Bu gece aklıma yine sen düştün...

İşte şimdi karşımda duruyorsun,
Ceylan bakışınla beni vuruyorsun,
Ben seni yazıyorum, sen susuyorsun,
Bu gece aklıma yine sen düştün...

Perçemin başında yedi başlı ejderha,
İçimdeki yangını ne su söndürür,ne derya,
Bir busen yeter bana,lakin eller ne der ya,
Bu gece aklıma yine sen düştün...

Öyle dur,ben sana bakayım sen gülümse,
Yanağında açan gül,benim son gülümse,
Göz kırpmadan gelirim,sonu dahi ölümse,
Bu gece aklıma yine sen düştün...

Gül yüzünde güller açar sen gülünce,
Gelen sen oldukça beklerim ömrümce,
Şimdi seni, sensiz yaşıyorum kendi gönlümce,
Bu gece aklıma yine sen düştün...

Ben senin kapında aşık-ı biçareyim,
Ya aç kapını,ya yol ver gideyim,
Ama sensiz ellerde acep ben nideyim,
Bu gece aklıma yine sen düştün...

Adem Kunt

Düşün

Ağlayabilsem bu gece,
akıtabilsem,
bütün yaşımı...
Ağlayabilsem bu gece,
duvarlara vurup,
dertli başımı...
Ağlasam, ağlasam,
hep ağlasam,
unutabilsem bir an için,
gülmeyi...
Ağlaya ağlaya,
yüreğimi dağlasam,
düşünebilsem her için,
ölmeyi...
Düşünebilsem,
nerde, ne zaman, nasıl,
uçacak can kuşum bedenden?
Tenasüh mü?
Onu bilsem asıl...
Nerden geldi bu can bana,
hangi tenden?
Nerden geldi,
nereye gidecek bu can?
Nerdeydi daha önce,
bilmem acaba nerde?
Gökler su,
hava nefes vermem,
dediği an...
nerde bulurum suyu,
nefesi hangi elde?

Adem Kunt

Düşünce

Ölüm,
çok yakın...
Elimde,
avucumda..
takiptedir daim,
gölge gibi...
taşıyorum onu,
omuzlarımda...
Yok olmak,
nasıl şey?
Hepten,
aniden...
Bir daha,
yürüyememek,
yollarda...
Bakamamak,
uzaklara...
Seni görememek,
nasıl?
Kaleme,
kağıda, veda...
Şiire,
Şarkıya,
aşka,
yaşama...
Nasıldır veda,
sahiden? ..

Adem KUNT
26.02.2001/Giresun

Adem Kunt

Gönül Dağı

Gel,dedim sana yar,
gelmedin,
niçin?
Anlayamadım,
gelmen için,
o yüce dağlar mı engel? ..
Bilmez misin ki;
sevgiliye giden yollar,
dağlarında üstünden geçer...
Gel! ...
Yağmur yüklü bulutlar gibi,
ürün de gel...
Ya uç kuşlar gibi özgürce,
Ya da bir yılan gibi,
sürün de gel...
Ama gel...
Mantıksızda olsa gelmen sence,
akıl işi değilse bile,
gel...
Masum olmasada gözyaşlarım,
sana ulaşmak için,
aşamasada gönül dağını,
inan onlara...
İnan dedim sana yar,
inanmadın niçin?
Anlayamadım,
inanman için,
gönül dağın mı engel? ...
Bilmez misin ki;
sevgiliye giden yollar,
dağlarında üstünden geçer...

Adem Kunt

Hasret

Yıllar,
öyle uzun ki,
yaşa yaşa bitmiyor...
Dağlar,
öyle yüce ki,
aşa aşağı bitmiyor...
Yollar,
kıvrılan,
ince yollar...
Zehirli bir yılan
her iki ucu...
Yıllar uzun,
dağlar yüce,
yollar,
kıvrım kıvrım,
zehirli ve ince...

Adem Kunt

Kalemim

Yalnızım diye başlıyor yine,
Derdime ortak kara kalemim.
Beyaz sayfaları taşıyor yine,
Her harfin içime yara kalemim...

Bir sen varsın beni anlayan,
Kelimelerin dobra,sözlerin ayan,
Hünerlerin çağlardır dillere şayan,
Hakikati dizelerde ara kalemim...

Adem Kunt

Kuyu

Dipsiz bir kuyuydu,
seninle düştüğüm yer,
çıkamadık bir daha kuyudan...
Beraber yürürdük yollarda,
ama hep patika dar yollarda,
yürümeyi severdim seninle...
Daha yakın olurduk çünkü,
bazen o kadar daralırdı ki yol,
tek vücut yürürdük,
ikizler gibi,
bir başak,bir balık,
ama ikizler gibi...
Yol gider, biz giderdik,
Yanardı sular,yanardı deniz,
biz üşürdük...
Martıları,karabatakları kovalardık,
sürü halinde havalanırlardı,
onlar tek tanıklarıydı,
gölgelerimizdeki sıcaklığın...
Sonra bir gece yarısı,
ay ışığı yansıdı bedenlerimize,
gözlerimize yansıdı kalbimizden,
gökteki ay ışığı...
Yakamozun ışığıydı bizi ısıtan,
artık üşümüyorduk...
Dipsiz bir kuyuydu,
seninle düştüğüm yer,
çıkamadık bir daha kuyudan,
ama oradan,
aşk çıktı...

Adem Kunt

Sen...

Bunca yıldır okurum,yazarım,
ama beni ben yapan seni,
hiç düşünmedim...
Ben...
Senin küçüğün,çocuğun,çiçeğin...
Kıyamazdın asla koparmaya,
koklamaya doyamazdın...
Hafif bir rüzgar esse,
kanatlarını gererdin bana,
korurdun...
Sen okuyamadın,okuttun...
Sen yazamadın,yazdırdın...
Ben seni ilk defa yazıyorum,
beni affet...
Sen gittiğinde kararırđı dünyam,
zindan olurdu bana evimiz...
Sokağı dönene dek,
ağlardım,
bakardım ardından,
belki gitmezsın,
dönersin diye,ümitle...
Sen giderdin...
Benim büyümem için,
çalışman gerekti senin,
gitmeliydin...
Akşama dek beklerdim dönüşünü,
penceremin önünde...
Gecikince gelişin,
sitem ederdim sana...
Beni bu koca dünyada,
nasıl bıraktın tek başıma? ..
Ben üşürüm,korkarım,
ne olur çabuk gel...
Dua ederdim senin için,
küçük ellerimle,
Sema'ya...
Ve güneş gibi doğardın,
sokağın köşesinden...
Güneşte ne ki,
sabahtan beri beni,
ne ısıttı,ne de ışıttı...
Ama sen,
sokağın köşesini dönmeden,
görünmeden bile,
kokun geldi,
o bile yetti bana...
Annem...

Adem Kunt

Ukde

Bir ukde...
Korku ve ümitle birlikte,
içimde bir ukde...
Geceleri sıcacık yatağında,
çayımı yudumlarken sıcak sıcak,
evimin çatısına vururken yağmur..
İşte bu tatlı musikinin yanında,
içimde bir ukde...
Bin dert,
bir direniş
ve yürüyorum sonsuza...
Dağ,taş,sesleniyor,
ova,bayır,ağaç,çimen...
Bir kalp atışı duyuluyor,
derinden,derinden...
Toprak...
Bir toprak yığını duruyor önümde,
ama içimde bir direniş,bir ukde...
Bir sevgi...
Mal,mülk,servet sevgisi değil!
Bir araba,bir kadın asla değil!
Sevgim,sevgilim bu,
bir avuç toprak! ..
Ve hasret...
Hasretim,çölde açan gül misali suya...
Hasretim,gül için yanan bülbülün aşkına!
Boram boram hasret kokan vatan...
Bu ihtiras uğruna geçtik,
anadan,yardan,candan...
Gözyaşıyla ıslanmış güller asla solmaz..
Ana gibi yar,vatan gibi diyar olmaz...
Bizi kendimizden geçirdi,
bu özlem,bu daüssıla...
Senin yolundayız Nebiyy-i Mualla,
dönmeyiz asla! ...
Vatanımın uğruna gerekirse veririm başım,
Hasretimim son durağı,işte bu mezar taşım.
Canını veremezsen vatanına, suyu bile haramdır içilmez...
Bizde bu aşk varken, Çanakkale geçilmez...

Adem Kunt

Umut

Nedenler, niçinler,nedendir bitmez?
Yanan gönüllere ab, bulunur bir gün...
Böyle gelmiş ama bu böyle gitmez,
Sorulara bir cevap bulunur bir gün...

Yüreğimde ateş yanar dumanı tütmez,
Gül dalındaki bülbüller nedendir ötmeyiz,
Dertler var dert üstüne çareler yetmez,
Her derde bir çare, bulunur bir gün...

Rest çektim artık dumansız bacalara,
Pes ettim şimdi ben şu bitmez acılara,
Yaşamı zehir eden çekilmez sancılara,
Vardır elbet ilaç, bulunur bir gün...

Herkeste ayrı bir sevda gönüller huzursuz,
Dalında garip solan güller huzursuz,
Solan güle hasretten bülbüller huzursuz,
Huzur veren bir sevda, bulunur bir gün...

Gitti artık gelmez bekleme diyorlar,
Gün aşırı derdine dert ekleme diyorlar,
Düz yolda doğru git tekleme diyorlar,
O gelmezse, gelen, bulunur bir gün...

Adem Kunt

Veda

Bir başka bu akşam kızılığı gurubun,
Ve o,giden sevdalar kadar uzak,gönüller kadar durgun...

Denizde dansediyor batan güneşin aksi,
Duramam buralarda beklerken beni o galaksi...

Suya düştü umutlarım burda,güneşin zerresiyle,
Beni çağırıyor o galaksi,duyulmaz gür sesiyle...

Yelken açtım gidiyorum dönülmez sonsuzluğa,
Şimdiden yaktı hasret,ama dayanmalıyım susuzluğa.

Artık ölüm kavuşmaktır biz yiğitler için,
Vatanımız büyük bizim,batıda Atlantik,doğuda Çin...

Öğreteceğiz dünyaya,sevgi nedir,hasret nedir?
Taşlar artık yastık bize,yıldız yorgan,silah kalemdir...

Öğreteceğiz dünyaya Hak bir,hakikat bir,
Hakk'ı inkar eden zalim değilde kimdir?

Bilen bilsin bundan böyle,meydanlarda biz varız,
Nerde zulüm varsa biz Allah der kalkarız...

Bu galaksiyide fethederiz,bir çağ daha açarız biz,
Bizler ki, büyük aşkla yanan sönmez birer feneriz...

Yağmur yağsın,tufan kopsun bizler yine sönmeyiz,
Baş koyduk biz bu yola,ölürüzde dönmeyiz...

Bu güneşte batar,gurup kaybolur,bir daha,bir daha,
Ve biter kara geceler,çıkarız nurlu sabaha...

Vadesi gelmiş senet gibi,şimdi güneş batıyor,
Ayrılık,sivri bir kemik gibi,ne yana dönsem batıyor..

Ama tadı olmazdı ki kavuşmanın,ayrılık olmasaydı,
Sevilmezdi gonca güller,kart güller solmasaydı...

A dostlar dünya küçük, buluşuruz üzülmeğin...
Eller çenede,gözler ufukta,süzüldükçe süzülmeğin...

Buluşuruz ya Harran'da, ya Van'da,bir çocuğun gamzesinde,
Konuşuruz güle konmuş yanık bir bülbül sesinde...

Bu saat ezelden kurulmuş,şimdi ayrılık çalıyor,
Şu zalim kader yolu sizi benden alıyor...

Her beraberliğin bir sonu var,bu çark böyle dönüyor,
Yanan her mum mutlak bir gün sönüyor...

Hiç bitmeyen güneş bile akşam olunca sönmüyor mu?
Gündüz verdiği sözden,geceleri dönmüyor mu?

Dağlar bile kavuşamaz,O'nun emri olmadıkça,
Kavuşuruz bir gün bizde,fani ömür dolmadıkça...

Adem Kunt

Yağmur Dinince

Yağmur güzel yağıyor,hava serince,
İçimde bir his doğar yağmur dinince...
Buram buram,misk gibi bir koku,
Bir iklim yayılır içime yağmur dinince...

Temizlenir kainat,güneşin pusu gider,
Hayat yeniden başlar yağmur dinince...
Çiçek açar,kuşlar uçar,dağların sisi gider,
Neşe gelir,hüzün gider yağmur dinince...

İki ezeli aşık erer vuslata,
Bakışlar dile gelir yağmur dinince...
Damlalar zincir vurur zalim hasrete,
Gözler pınar olur yağmur dinince...

Gönülden gönüle dereler çağlar,
Kalplere su serpilir yağmur dinince...
Gözler vuslatın deminde biteviye ağlar,
Eller kenetlenir yağmur dinince...

Seninle yaşanacak bir aşkın öyküsünü,
Bülbül güle anlattı yağmur dinince...
Unuttu o zaman verdiği sözü,
Gül bülbülü aldattı yağmur dinince...

Yağmur yağıyor bugün kaldırımlar ıslanmış,
Nerde şimdi seninle o mehtaplı akşamlar...
Nerede o kokun,nerde o dokunuş,
Ne mehtap,ne koku senden eser kalmamış...

Adem Kunt

Yolculuk

Çökerken akşamın hüznü karlı dağlara,
Gözlerim dolar hep,dalıp giderim...
Bahar geldi mi bilmem sizin bağlara,
Ben benimle,senide alıp giderim...

Gece giysisini cihana sararken,
Yıldızlar eşini gökte ararken,
Gönlümde bir ateş durmaz yanarken,
Senli hülyalara dalıp giderim...

Adem KUNT

Adem Kunt